

1951.

Släkthemmet hade år 1951 inbjudits till
Stockholm, där Lina och Olaf hade
andraf ent på ett utomordentligt sätt.
De hade skaffat lagis åt oss hos Sammar-
Lennestande väner. Kvartieren runt Adolf
Fredriks Torg voro helt beslagtagna för
det Melinska släkthemmet. Det var ju så
klart att vi alla ville vara med när vi fick
samlas i Kungl. Kvarteret. Släkthem-
lemmar färdades per bil till Adolf Fredriks
Torg - etninstone huvudparken. De Melinska
ekipagen möttes på Alsterstradan i Öster-
Stockholm, följdes åt några mil, skildes igen
och möttes så till sist strax söder om Söder-
tälje. Där sammanköptes Josefs, Davids
och Kränickörens bil för Skunds veder-
kvickelse och glad Länvaro - naturligtvis
inte för bilarna men väl för bilarnas pas-
sagerare. Efter en Skunds vila fortsattes
färden mot Stockholm i korsige, bestående av
van nämnda tre bilar. Och vid 8-tiden på

konen körde tre välgöstarbilar Horns-
gatan fram till Adolf Fredriks Torg och
parkerades där.

Så småningom samlades de flesta
släktmedlemmarna i Olinars O. Olafs
vackra hem. Det hälsades och glämnades
och stajades vådeliga. Allmän och hög-
lydd var glädjen över sammankommet.
Det var också en stor glädje att råkas
igen och det är det alltid. Släkten är
verkligen kär för oss alla, ingen nämnd
nämnd och ingen glämd.

Sedan vi hälsat på varandra, äts
det mat i stora portioner. Vi var alla
hungeriga efter den långa resan. Så
fingo vi vägledning till våra lagis och
senast var det tid att gå till vila.

Dagarna i Stockholm voro ordnade
på ett utmärkt sätt. Den dagen gjordes
ett samfält besök på Skansen, alla
hambors stora förhållning. Här sågo vi
ant, Lam var värt att se: apor, elefanter,
revar, älgar, hjortar, fåglar m. m. Det

"plåstades" flitigt. Besöket på Skansen var en
strålande upplevelse för de yngsta bland del-
tagarna. En mycket trevlig kaffepaus hade
vårdfolket ordnat på ett näringslocaus. En
livlig och glad samling Melinare omkring
festliga bord. En minnesrik ~~fr~~ dag för oss
alla. En betydelsefull dag i Skansens
historia.

På eftermiddagen första mötesdagen hölls
släktsamman under traditionella och häpfid-
liga former. Äldstebroder Samu Hålsö
alla äldre och yngre, välkomna till ärens
släktsamman. Samu erinrade oss ärens hetsiga
flykt. Först då sedan blev vi samlade i Ta-
arp. Nu äro vi i Stockholm hos Ellen och
Olaf. Så gav han oss en årsrevy: vad sig
i släkten lindragit sedan sista släkt-
mötet.

1. Samu och Ulba ha fött en dotter, Samu
i döpelse erhölet namnet Helena.
2. Släkten har fött behålla alla sina
medlemmar. Dock är Ester i Marie-
stad allvarligt sjuk. Vi uppmanades

att under en Skina Skund i förhållande på
hemme.

3. Paul hade Lunds kungligt nådes-
vederemåle i form av Vasa-Orden, hvilken
på grund af hans insatser samt den
meliuska släktens kränikor. Därmed
sedes dock intet i Ordens brevet.

Till protokollet skulle antecknas
följande:

Beträffande släktens gravor meddelade
Ruben att Dinebo-gravarna vördades
med stor kärlek. Håken, rasorna o. mur-
gränar voro fina. Följande utgifter för
gravarnas vård:

Gravarna i Dinebo, vård 25:-

Blommor till D:o 11:50

Stenborgska gravarna i Brands-
torp, vård 15:-

S:a Kronar 51:50

En skriftlig hälsning från Släktmötet
skulle sändas till följande personer:

1. Kirkovården S. J. Gustafsson, Dinebo.
2. Am alma Hallqvist, Sjuntorp.

3. Am Albertina Skott,	Nessjö?
4. Am Alvids Svensson,	Borås
5. Fam. Carl Andersson,	Brånhult
6. Fräken Augusta Lindberg	Sedreå.
7. Am Alin Ahman	
8. Brista Andersson, m. fam.	Faleberg
9. Staffan Melin m. fam.	Borås.
10. Hans Melin	
11. Elisabet Melin,	Landvetter
12. Daniel Melin m. fam.	Mariestad
13. Sique S. Leuberg,	Lilla Edet
14. Lennart Melin m. fam.	
15. Kerstin Forss med make	Ulricehamn
16. Sune Melin m. fam.	
17. Sara Håkstrand m. fam.	Trauhammar
18. Albert Jahaussan	Diirbo.
19. Mattias Jahaussan	Diirbo.

Samma ou gæussamma retgifter
 blev bo.: - kr. - att attaleras med kronor
 7.50 pr gren.

Släkten inbjöds att adheera nästa
 släktmöte i Tilro prästgård. Tadjudan

mottogs med glädje och tacksamhet.

Elinor och Olaf berättade minnen från en
de nyss förflyttade. De hade gästade Brunns
och besökt Snarpa. I minnet fäukte de sig
älskade Lin Pappas barndom. — De berättade
minnen från Caux, om det underbara bygg-
nadsarbetet i kärlekens tecken. Och de talade
om glädjen i plaserandet för detta släkt-
möte, om vad ett sådant släktmöte betyder
särskild för den unga generationen.
Olaf berättade från Caux och från mötet
Frank Buchanan. — "Vad är det, som slår
ut? Gud har så mycket skänket. När
ingenkting skadar, slår det ut. Vi förhoppas,
att vi människor bli sådana mot varandra,
att det bästa, som kommer, inte skadas."
"Vi måste bli människor som vi gör det
bästa för varandra." Olaf talade om Frank
Buchanan som den store ledaren och
den enkla människan. — Samt avslu-
tade släktstämman med ett tack till Ana.
Vi ha alla ansvar för hela vår släkt och
för varje dess medlem. När vände sig sär-
sär- för varje dess medlem.

skilt sin de yngsta i vår gemenskap:
var och en af betydelsefull.

Till sist hölls affanbän och sjungs
gemensamt Pappas psalm:

"Lova sin jag Herren, Herren,
ly han höver hörk min röst..."

Den andra släktemötesdagen gjordes en
utfärd med båt sin Drottningholm.
Det blev också en stälände dag med vand-
ringar i den väldiga slottsperken, kaffe
på en kaffeshuga m.m. Resan ut sin Drott-
ningholm och färden Linbaka sin Stockholm
var en underbar upplevelse.

Både mötesdagarna hade Elino ord-
nat underbara festmiddagar med vita-
minrika och stärkande rätter i legio.

Och åtandet och njutandet av måltiden
na ackompanjerades av glada samtal
och god och öppen samvaro.

Den sista mötesdag avslutades
på ett för våra släktingar vackert
och originealt sätt: samliga på 90

på lön för att se den just då aktueras och
i pressens recensioner rekommenderade
filmen Tro. Det blev för oss en stor
högtidsstund att se denna film, en god upp-
levelse av kristen film.

Släktnätet avslutades härmed offici-
ellt. Dagen därefter skingrades Släkterns
medlemmar åt olika håll. Så här vi hoppas
att vi förmedlas till god och skickande gemen-
skap i Tiber. Våra släktnäten ha blivit
en god och fast tradition. Vi sakna dem,
om de av någon orsak måste uppskjü-
tas. Men denna tradition erlynder värder-
liga ting som sin vederköckelse, gemenskap,
inspiration m.m. De ge sådant, som säkert
ingen ingenting annat kan ge. Därför
är våra släktnäten avsevärt för oss.
Läsa ut att skapa de samhörighet mel-
lan generationerna. Den samgått,
den sam nu leva, den sam skola vara
vid, när vår generation är borta. Arbet
försläktas. Arbet skan rikare länkas
till sammande släkten.